

מושגים בעירובין

חשוב לשים לב! אין צורך לדעת את ההסבר במילים הכתובות אלא בתוכן ובמשמעות

מבוי	רחוב סגור מג' רוחות או שרחב פחות מט"ז אמה ודינו ככרמלית.
קורה	קורה ששמים בקצה מבוי להכשיר לטלטל בתוכו.
פי תקרה יורד וסותם	קצה התקרה נחשב כיורד עד לארץ והוי מחיצה.
צורת הפתח	משקוף ושתי מזוזות כלומר שתי קנים עומדים וקנה שוכב מעליהם ונחשב כפתח סגור לצורך מחיצה.
לחי	קנה ששמים בקצה המבוי כמחיצה הסוגרת את המבוי.
מכשירי מבוי	לחי, קורה, צורת הפתח, מבוי שדינו ככרמלית מותר לטלטל בתוכן ע"י מכשירין אלו.
גולל	כיסוי לקבר ודינו כקבר לטמא טומאת מת אף שנסתלק משם.
בקעה	מקום רחב ידיים ובו שדות וכדו' - דינו ככרמלית.
לבוד	ריוח שהוא פחות מג' טפחים נחשב כסתום.
מחיצת ערב	מחיצה ע"י ג' חבלים זה למעלה מזה פחות מג"ט וביניים ובסה"כ י"ט.
מחיצת שתי	מחיצה ע"י קנים במרחק פחות מג' טפחים בין קנה לחבירו.
פירצה	מקום פתוח בגדר / מחיצה וכדו'.
פירצה כפתח	פירצה עד עשר אמות נחשב כפתח שכך מצאנו במשכן.

פרוץ מרובה על העומד	שיש ריוח יותר ממחיצות בין הכל.
שיירה	קבוצה מעל 3 אנשים שנמצאים בדרך.
פסין	קורה רחבה אמה בגובה י"ט והוא שיעור מחיצה.
דיומדין	שתי פסין מחוברין בזוית כזה ↓
פסי בראות	פסין ודיומדין שמכשירין מקום סביב בור מים ברה"ר להוציא לשם מים מבור שדינו רה"י.
רבקות	צמד בקר קשורות לחרישה וכדו'.
בית סאתיים	מקום שגדל שם 2 סאה תבואה והוא מאה אמה ברוחב חמישים כשטח חצר המשכן.
70 אמה ושיריים על 70 אמה ושיריים	הוא בית סאתיים מרובע.
גינה	שדה ירק שאין בנ"א יכולים להלך בו.
קרפף	מקום רחב לשמש כמחסן וכל מקום שאין בנ"א מהלכין או משתמשין בו תדיר.
דיר	גדר בשדה להחזיק בו בע"ח באופן עראי.
סחר	אורווה לאחסון בע"ח בעיר.
חצר	רחבה שלפני הבית.
מוקצה	שטח שמאחורי הבית שזורקין לתוכן גרוטאות וכדו'.

שטח שזורעין בתוכו כור תבואה.	בית כור
ביתן שומר.	שומירה
אחד מדיירי החצר שלא השתתף בעירובי חצרות אוסר על כולם להוציא לחצר אלא א"כ הפקיר לבני החצר זכותו בחצר, ואם יוציא מביתו חוזר ואוסר אלא א"כ ביטל גם ביתו.	ביטל רשות חצירו ולא ביתו
יש לכל אחד היתר ללכת סביב המקום ששבת בתחילת השבת אלפיים אמה לכל רוח, הרוצה לילך לצד אחד 4000 אמה מניח מזון שתי סעודות בסוף אלפיים מביתו ונקרא כאילו שבת במקום ההוא.	עירובי תחומין
כמו שאסרו להוציא מבית לחצר בלא עירוב כך אסרו להוציא מחצר למבוי אף שעשו "מכשירי מבוי" עד שיעשו עירוב ודינו דומה לעירובי חצרות שכולם דרים בחצר אחת.	שיתופי מבואות
מח' אם מערבין עירובי תחומין ושיתופי מבואות בדבר שאינו יכול לאכלו אבל אחרים יכולים כגון ישראל בתרומה.	ראוי לאחרים ולא לו
עירוב תחומין צריך שיניחו במקום שיוכל לבוא ולאכלו בביה"ש במקום שרוצה לשבות, להוציא באופן שהוא ברה"ר ועירובו ברה"י.	הוא ועירובו במקום אחד
שדה שחרשו בו קבר ועי"ז נתפזרו עצמות בכל השדה.	בית הפרס
שליח צריך להיות אחד שמחויב ואפשר לסמוך עליו שיבצע כדין את המוטל, להוציא חש"ו וצדוקי מלעשות עירובי תחומין.	ראוי להיות שליח
מח' במי שהניח עירובו בער"ש ובשבת מצאו שפסול כגון שנשרף ואינו ראוי לאכילה ואינו יודע אם קודם ביהמ"ש נשרף או לאחריו, סוברים רוב התנאים שכשר, שאומר אני חזקה שהיה כמו שהנחתיו עד שראיתי שאינו כן.	העמד עירוב על חזקתו
מי שאחד מושכו לצד זה ואחד לצד שני כך שאינו יכול לילך לא לכאן נקרא חמר גמל משל לקושר בידו שני חבלים האחד קשור לחמור שהולך מהר והשני לגמל שהולך לאט חמור מושכו לכאן וגמל לאחור.	חמר גמל
כשצריך לקבוע דבר כגון עירובי תחומין שצריך לחול בביה"ש ואינו יודע אם חפץ בכך או לא י"א שיכול להחליט למחר ונתברר שזה היה רצונו אתמול בביה"ש.	יש ברירה
יו"ט הסמוך לשבת או לאחריו, שני ימי ר"ה י"א שדינם כיום אחד ארוך וי"א שהם שני ימים נפרדים ביו"ט הסמוך לשבת סוברים חכמים שהוא ספק הנפק"מ כגון בעירובי תחומין אם צריך לכל יום בנפרד או אחד לשניהם וליפך אם יכול לעשות יום כן ויום לא וכדו'. בר"ה סובר ר' יהודה שכל יום הוא ספק קודש ספק חול נפק"מ לכלכלה דלהלן ועוד.	קדושה אחת / שני קדושות

מתנה אדם על הכלכלה	בשבת ויו"ט אסרו רבנן לעשר אך בשני יו"ט של גלויות יכול לעשר ביו"ט ראשון מספק שמא הוא חול ואינו אוכלו ובשני לוקח את אותם הפירות שעשאו תרו"מ וקורא עליהם שוב שם תרו"מ מספק שמא היום חול ורשאי לאכלן... (בר"ה מח' אם מותר).
היקף מחיצות / כל העיר כד' אמות	כל מקום שמוקף במחיצות כשרים נחשב לענין תחומין כארבע אמותיו של אדם.
מקומו של אדם	ד' אמות זהו המקום שיש לכל אחד כשיעור גובה גופו עם מתיחת ידיו.
יצא ברשות	אלו שהתירו להם חכמים לצאת בשבת מחוץ לתחום כגון פיקוח נפש או עדות החודש.
היוצאים להציל חוזרין למקומן	היוצא להציל אע"פ שכליו בידי חוזר עמהן לביתו משום מעשה שהיה.
קנה שביתה	כשנתכוין להיות בשבת במקום זה נקרא שקנה שם שביתה ונחשב כביתו ויש לו 2000 אמה לכל רוח.
עני מערב ברגליו	עירובי תחומין אפשר בפת שנמצא במקום שביתתו בביה"ש, או שימצא בגופו או במחשבתו במקום העירוב בביה"ש.
הבלעת תחומין	תחום ד"א שלו נבלע בתחום העיר, מח' אם נחשב כבני העיר.
רבוע העיר	כשבאים למדוד תחום שבת מתחילים מהקצה הבולט ביותר ומשם מותחים קו על פני כל העיר כך בארבע רוחותיו ומשם מודדין האלפיים אמה.
קרפף חוצה לעיר	לר"מ מקצה העיר מוסיפים עוד כשיעור קרפף שהוא 70 אמה ושני שלישי ומשם מודדין
קרפף מצרפו	כשיש שתי עיירות או יותר שהמרחק ביניהם אינו עולה על $141\frac{1}{2}$ אמה שהוא כשני קרפפות מחשבים $\frac{1}{3}$ שטח הקרפף כאילו הוא של העיר ונמצאו שניהם מחוברין ומודדין מסוף העירה האחרונה, אפילו שעיר אחת אינה ממש ביניהם אלא ממול ברחוק גם מצרף.
מדידת תחומין	כשרוצה למדוד את האלפיים, תחום שבת חייב למוד כפי הכללים המבוארים: 1. חבל, 2. ארך החבל 50 אמה, 3. אוחזו כנגד ליבו, 4. ישמור על קו ישר, 5. עליות וירידות אינו מודד רק קו אוירי, 6. הר שאינו יכול למוד בקו ישר מקדר.
שיפוע אינו מן החשבון	המודד תחום שבת והגיע לעליה / ירידה מתח החבל מעליו או מהצד ומחשב רק את הקו האוירי.
מקדרין	המודד תחום שבת והגיע להר שאינו יכול להבליעו מודדו כאילו עשה חור מעבר אל עבר ע"י שמודד אחד שם החבל כנגד ליבו

	והשני עולה עד מרחק של 4 אמות כשהחבל מגיע לרגליו וכן הלאה.
שיור חוצה	כשרוצים לערב עירובי חצירות בעיר שלמה שיש בה רה"ר חייבים לשייר שכונה מחוץ לעירוב של"א תשתכח תורת עירוב לר' יהודה צריך שכונה של 50 בתים לר' שמעון סגי ב-3 חצירות כשבכל אחת 2 בתים לפחות.
עיר / מקום מוקף המובלע בתחום	כשיש בתוך התחום עיר שלמה או כל מקום שדינו כרה"י נחשב כולו כארבע אמות ומהלך את כולו ולאחריו כשיעור שנותר לו פחות ארבע אמות ור' עקיבא פליג אך כשכלה תחומו באמצע מחשבו לפי אמותיו.
עירב בעיר או במקום מוקף מחיצות	המניח עירוב תחומין ברה"י או בעיר לחכמים נחשב כדר שם וכולו כ-4 אמות ומודד אלפיים מקצה העיר, ולר"ע מודד אלפיים ממקום עירובו.
דירת נכרי כדירת בהמה	נכרי הדר בחצר אינו אוסר מעיקר הדין וחכמים גזרו שיאסור שלא ידורו עמם ומח' בישראל אחד.
צדוקי כגוי/כישראל	מח' בצדוקי הדר עם ישראל אם יכול לבטל רשותו כישראל או שחייב לשכור ממנו כגוי.
עירוב ע"י שותפות	כשהשכנים שותפים במאכל שאפשר לערב בו אינם צריכים לערב, כששותף עם אחד ביין ועם אחד בשמן לת"ק צריך לר"ש א"צ.
האחין שסמוכין על שולחן אביהם	כשאחים דרים בחצר אחת וניזונים משל אביהם אם האב חייב לתת לעירוב גם הם חייבים ואם לאו או שאין עוד שכנים בחצר אינם צריכים.
שיתוף במקום עירוב	כשנשתתפו ולא עירבו אסורים בשתייהם אך כשעירבו אף שפסול משום שאחד שכח מלערב סומכין על השיתוף.
דריסת רגל	כשיש לחצר זכות מעבר בחצר אחרת אפשר שאוסרת עליה אם לא עירבו יחד (לר"ע אוסר ודאי).
רגל המותרת במקומה	חצר שעירבה לעצמה נחשבת כבית יחיד ומותרת לטלטל במקומה לכך לא אוסרים לת"ק על החצר החיצונה.
רגל האסורה במקומה	חצר שלא עירבה ואסורה לטלטל בחצירה אוסרת לת"ק גם על החיצונה.
מערבין אחד	שתי חצרות הפתוחות ביניהם יותר מ-10 אמה ונח לעבור ביניהם נחשבים כאחת גדולה לענין עירוב.
מערבין שניים	חצר שחילקהו ע"י מחיצה מכל מין בגובה י"ט או שלא נח לעבור מחצי לחצי השני חייבין בשני עירובין.

מערבין שניים ואם רצו מערבין אחד	חצירות המחוברות ע"י פתח, מעבר מעל חריץ פחות מ' אמות יכולים לערב כאחד או לחוד.
כתל רשות לעצמו	כתל בגובה י"ט ברוחב ד"ט שבין חצירות אסור לטלטל ממנו לכל חצר כ"ז שלא עירבו יחד.
ידו כידו	בן ובת קטנים ועבד ושפחה כנעניים כל מה שקנו בכל קנין שהוא נחשב של אביהם / אדונם וכאילו ידו קנתה.
מעות לא קנו מטלטלין	מטלטלין כאוכל ובגדים וכל חפץ המיטלטל נקנה ע"י שיגביהו ג"ט אפילו שילם בכסף אינו שלו מדרבנן עד שיגביהו.
זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו	כשאחד רוצה להקנות דבר שיהא שייך לחבירו אם עבור חבירו הוא טוב ואין בו שום צד הפסד מועיל הקנין ואם ע"ז מפסיד משהו אינו קנין, במשנתנו עירוב חצירות מרויח לטלטל בחצר עירוב תחומין מרויח מצד זה ומפסיד מצד זה.
מזון שתי סעודות	יש 4 דעות איך מחשבים השיעור "שתי סעודות" לר' מאיר כל אחד כפי שרגיל לאכול ביום חול שמועט משבת לר' יהודה כהרגלו בשבת שמועט משל חול, לר' שמעון פת כ 5½ ביצים. לר' יוחנן בן ברוקא כשיעור 6 ביצים.
בית שאין בו דיורין	בית בחצר שהדיירים יצאו לשבות בעיו ³ אחרת ולא נשתתפו בעירוב לר' יהודה נחשב כבית ריק ומותרים השכנים לטלטל בחצר לר"מ נחשב כאילו הם שם ואוסרים לר' יוסי ור' שמעון תלוי אם יש סבירות שיחזרו בשבת.
גוד אחית מחיצתא	מחיצה מעל מקום שצריך שם מחיצה מדרבנן רואים כאילו המחיצה יורדת עד לקרקע (לדוגמא: מחיצה מעל המים).
מחיצה ניכרת	בור מים שבין שתי חצירות אסור למלאות ממנה כי לא עירבו ביניהם וצריך מחיצה שתחלק המים ביניהם, לר' יהודה די בקיר שמעל הבור מדין גוד אחית, ולת"ק צריך שיהא ניכר שעשוי לבור ורק כשהמחיצה בתוך הבור מותרים לשאוב ממנה.
עוקה	בור מכיל 2 סאה - (כמות מים לאדם ליום) מתחת לצינור שמוציא את המים מהחצר לרה"ר כשבחצר אין 4x4 אמות אסור לשפוך בו מים בלא עוקה מפני שיוצאים ודאי לרה"ר.
ביב קמור	תעלה סגורה מלמעלה חפורה בקרקע להוליך מי שופכין מהחצר לרה"ר אם היא באורך 4 אמות מתיר ר"א בן יעקב לשפוך לתוכה מים שיכולים להבלע.
כוחו	חכמים אוסרים לשפוך מים לביב אף שקמור מפני שיוצאים לרה"ר מכח שפיכתו.
מחיצות מדאורייתא	לר' יהודה סגי ב-2 מחיצות להחשיבו כרה"י ולחכמים צריך 3 מחיצות

שבת זמן /לאו זמן תפילין

מח' אם מן התורה צריך להניח תפילין בשבת ורבנן אסרו או שמעיקר הדין אין שבת זמן תפילין ונפק"מ כשלוש 2זוגות אם השני
משא או תכשיט